

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/211/2017
Identifikačné číslo spisu:	7912215544
Dátum vydania rozhodnutia:	20.12.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Danica Kočičková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7912215544.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, za ktorú koná advokát a konateľ Mgr. Tomáš Kušnir, proti žalovanému C. C., nar. XX. X. XXXX, t. č. na neznámom mieste, zastúpenému procesnou opatrovníčkou JUDr. U. U., zamestnankyňou Okresného súdu Trebišov, za účasti Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Vážecká č. 16, zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, ul. Sov. Hrdinov č. 163/66 a Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ so sídlom v Prešove, Nám. Legionárov č. 5, zast. JUDr. Jaroslavou Oravcovou, advokátkou so sídlom vo Vranove nad Topľou, Dobrianskeho 165/1, o zaplatenie 842,77 € s prísl., vedenom na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 13C/246/2013, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/703/2014 z 26. augusta 2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) hore označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Trebišov (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) č. k. 13C/246/2013-72 z 30. apríla 2014, ktorým okresný súd žalobu zamietol a ktorým o trovách konania rozhodol tak, že účastníkom konania ich náhradu nepriznáva a že o trovách „vedľajších účastníkov“ rozhodne samostatným uznesením. V odôvodnení rozsudku odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie na základe zisteného skutkového stavu dospel k správne právnemu záveru, že uplatnený nárok žalobkyne je premlčaný.

2. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej v texte aj „dovolateľka“) dovolanie, ktoré odôvodnila ust. § 241 ods. 2 písm. a) zák. č. 99/1963 Zb., Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O. s. p.“) argumentujúc tým, že v konaní sa jej postupom súdu (prvoinštančného aj odvolacieho) odňala možnosť konať pred súdom podľa ust. § 237 ods. 1 písm. f) O. s. p., a to nesprávnym posúdením otázky premlčania uplatneného nároku.

3. Žalovaný sa k obsahu dovolania žalobkyne písomne nevyjadril.

4. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej len „C. s. p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy vyplývajúcej z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže však dovolanie tu bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov C. s. p. o spravodlivej ochrane porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov dovolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a 2 C. s. p.), ako aj o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.). Po zistení, že dovolanie bolo podané včas a naň oprávnenou osobou skúmal, či sú splnené ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

5. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

6. V preskúmvanej veci dovolateľka napadla dovolaním rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok prvoinštančného súdu. Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku odvolacieho súdu upravovali v čase podania dovolania ustanovenia § 237 a § 238 O. s. p.

7. Po prejednaní veci dovolací súd uvádza, že prípustnosť dovolania podľa § 238 O. s. p. neprichádza v danom prípade do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, ani o rozsudok, ktorým by bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým by súd prvej inštancie vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

8. Dovolanie by však mohlo byť prípustné, v prípade, keď súd zistí, že konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 ods. 1 O. s. p. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O. s. p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Nezistil však existenciu žiadneho predpokladu prípustnosti dovolania uvedeného v tomto zákonom ustanovení, pričom námietku žalobkyne o tom, že jej bola postupom prvoinštančného a odvolacieho súdu odňatá možnosť konať pred súdom nepovažoval za opodstatnenú, pretože sa týkala právneho posúdenia veci (otázky premlčania), ktorým by sa dovolací súd mohol zaoberať, len ak by dovolanie bolo prípustné.

9. So zreteľom na uvedené, dovolací súd dovolanie žalobkyne podľa ust. § 447 písm. c) C. s. p. odmietol.

10. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v nadväznosti na ust. § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanému náhradu trov dovolacieho konania

nepriznáva, pretože mu preukázateľne žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.